

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง
อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง
เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๓

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอย

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัด
มูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไข
เพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ ประกอบพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ
เรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐ ให้กระทำได้โดยการ
ตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง

เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง ว่าด้วยการจัดการมูลฝอย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับความในมาตรา ๓๔/๑ วรรคเจ็ด ประกอบมาตรา ๓๔/๒(๑) มาตรา ๓๔/๓ (๒) และ มาตรา ๓๔/๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ออกข้อกำหนดของท้องถิ่น เพื่อ กำหนดหลักเกณฑ์ การจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในสถานที่เอกชนที่เปิดให้ประชาชนเข้าไปได้ กำหนด วิธีการคัดแยก เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย และกิจการอื่นใดที่จำเป็นเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย เพื่อให้ถูกต้องด้วยสุจริตโดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายอำเภอเชียงของเชียงของ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใช้

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๓๘ และให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓ นี้แทน

ข้อ ๔ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วใน ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ให้ใช้ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถ้ำ มูลสัตว์ ชากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และ หมายความว่ารวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือ สิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ข้อ ๖ การเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง ให้เป็นอำนาจของ องค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง อาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือ ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรค หนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการ รับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้ และข้อ ๑๐ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วย โรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดของเสีย อันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนหรือกำจัดมูลฝอยหรือ มูลฝอย หรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนหรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้ บุคคลใดดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจของ องค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง และระเบียบปฏิบัติได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนหรือ กำจัดมูลฝอยหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง หรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง มอบให้ บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่ องค์การบริหารส่วนตำบล ตามอัตราที่กำหนด ไว้ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุจริตลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และ กำจัด มูลฝอย ในกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการมูลฝอยหรือมูลฝอยใช้บังคับในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง การจัดการมูลฝอยหรือมูลฝอยให้ปฏิบัติตาม ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง กอง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอยในที่หรือทาง สาธารณะ นอกจากในที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง จัดไว้ให้

(๒) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับมูล ฝอยที่ถูกลักษณะ อย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้า พนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

(๓) ห้ามมิให้ผู้ใดลักลอบ หรือทำการถ่าย เท ทิ้ง กอง หรือทำให้มีขึ้นซึ่ง มูลฝอย ในอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างอันเป็นของเอกชน ทั้งของตนเอง หรือบุคคลอื่น

(๔) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขน ค้าย้าย หรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ รถชน เรือชน หรือสถานที่ สาธารณะอื่นใดของ องค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง เว้นแต่จะเป็นการกระทำของ เจ้าหน้าท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบล ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

(๕) หากผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่าปล่อยให้มูลฝอย สะสมจนก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินว่างเปล่านั้นจะต้องทำการ จัดเก็บ ขน และกำจัด ตามคำแนะนำของ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา ดังกล่าวแล้ว หากผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่านั้นยังคงเพิกเฉย ละเลย หรือกระทำการไม่แล้วเสร็จโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่ เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น ให้เจ้าหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล...ทำการเก็บขนมูลฝอยหรือมูลฝอยอันเป็นเหตุเดือดร้อน รำคาญจาก สถานที่ดังกล่าว และผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือที่ดินว่างเปล่านั้น ต้องเสียค่าธรรมเนียมตาม อัตรา ที่กำหนดท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล นี้

(๖) ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรม ที่งากอุตสาหกรรม และของเสียอันตราย ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานปะปนรวมไปกับมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยโดยทำเป็น ธุรกิจหรือโดย ได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้า พนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยหรือ มูลฝอยโดยทำ เป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลริมโขง จะต้องยื่นคำ ขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับ เอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
(๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) เอกสารหรือหลักฐานแสดงสถานที่รับกำจัดมูลฝอยทั่วไปที่ได้รับใบอนุญาต และมีการดำเนิน กิจการที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลโดยมีหลักฐานสัญญาว่าจ้างระหว่างผู้ขนกับผู้กำจัดมูลฝอย

(๕) เสนอแผนการดำเนินงานในการเก็บขนมูลฝอยที่แสดงรายละเอียด ขั้นตอนการดำเนินงาน ความพร้อมด้านกำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการบริหารจัดการ

(๖) เอกสารและหลักฐานอื่นๆ ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง กำหนดประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตตาม ข้อ ๑๐ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๑.๑) หลักเกณฑ์ด้านยานพาหนะขนมูลฝอย ต้องมีลักษณะดังนี้

(๑.๑.๑) ตัวถังบรรจุมูลฝอยมีความแข็งแรงทนทาน ไม้รั่วซึม มีลักษณะปกปิด เป็นแบบที่ง่ายต่อการบรรจุ ขนถ่าย และทำความสะอาดง่าย

(๑.๑.๒) มีการป้องกันหรือมีการติดตั้งภาชนะรองรับน้ำจาก มูลฝอยเพื่อมิให้รั่วไหล ตลอดจนการปฏิบัติงาน และนำน้ำเสียจากมูลฝอยไปบำบัดในระบบบำบัดน้ำเสีย

(๑.๑.๓) มีสัญลักษณ์หรือสัญญาณไฟบับวาบติดไว้ประจำ ยานพาหนะชนิด ไม้ก่อให้เกิดความรำคาญและสามารถมองเห็นได้ในระยะไกล เปิดให้สัญญาณขณะ ปฏิบัติงานเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ

(๑.๑.๔) ยานพาหนะขนมูลฝอยต้องมีความปลอดภัยสำหรับการปฏิบัติงาน ระดับ ที่ขนถ่ายมูลฝอยใส่ในตัวถังยานพาหนะต้องไม่สูงเกินไป หรืออยู่ในระดับที่ ปลอดภัยต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน ในขณะที่ปฏิบัติงาน

(๑.๒) หลักเกณฑ์ด้านผู้ขับขี่และผู้ปฏิบัติงานประจำยานพาหนะขน

(๑.๒.๑) ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี

(๑.๒.๒) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับ ผู้ปฏิบัติงาน ในขณะที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับเก็บ ขนมูลฝอย

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๒.๑) มีเอกสารสิทธิในที่ดินที่ใช้กำจัดมูลฝอย

(๒.๒) หลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะการกำจัดมูลฝอย ต้องกำจัดมูลฝอยโดยวิธีใดวิธีหนึ่งหรือ หลายวิธีดังต่อไปนี้ แต่วิธีการนี้ไม่นำไปใช้กับมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนและของเสีย อันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

(๒.๒.๑) การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

(๒.๒.๒) การเผาในเตาเผา

(๒.๒.๓) การหมักทำปุ๋ยและการหมักทำก๊าซชีวภาพ

(๒.๒.๔) การจัดการแบบผสมผสาน

(๒.๒.๕) วิธีอื่นตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒.๓) ต้องทำการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบเบื้องต้นก่อนทำการก่อสร้างระบบกำจัดมูลฝอย และมีมาตรการควบคุมกำกับการดำเนินงานกำจัดมูลฝอยในแต่ละวิธีให้เป็นไปตามสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

(๒.๔) การกำจัดมูลฝอยต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

(๒.๔.๑) การกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาลต้อง ดำเนินการให้ถูกสุขลักษณะและมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งเหมาะสม ไม่ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ และชั้นที่ ๒ ห่างจากสนามบิน บ่อน้ำดื่ม โรงงานผลิตน้ำประปา สถานศึกษา ศาสนสถาน โบราณสถาน หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในกรณีเป็นพื้นที่ลุ่มที่มีโอกาสเกิดน้ำท่วมฉับพลัน หรือน้ำป่าไหลหลากต้องมีมาตรการป้องกันและแก้ไขเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(๒) มีพื้นที่ฉนวนโดยรอบภายในอาณาเขตของสถานที่ฝังกลบ จัดเป็นพื้นที่สำหรับปลูกต้นไม้ ถนน รางระบายน้ำผิวดิน เพื่อลดปัญหาด้านทัศนียภาพจากการฝังกลบและปัญหากลิ่นรบกวน

(๓) มีระบบป้องกันการปนเปื้อนของน้ำใต้ดินจากน้ำชะมูลฝอย โดยมีการบดอัดกันบ่อด้านล่างและด้านข้างให้แน่นและปูด้วยแผ่นวัสดุกันซึม

(๔) มีระบบรวบรวมน้ำชะมูลฝอยจากกันบ่อเพื่อส่งไปยังระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนน้ำใต้ดิน และมีกระบวนการบำบัดน้ำชะมูลฝอย ให้ได้มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) มีการกลบทับหน้ามูลฝอยรายวันด้วยดินหรือวัสดุกลบทับอื่น และปิดการฝังกลบด้วยดินหน้าอย่างน้อย ๕๐ เซนติเมตร หรือวัสดุอื่นที่เหมาะสม เพื่อป้องกันกลิ่น การปลิวของมูลฝอย ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค รวมทั้งไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) มีการป้องกันกลิ่น การปลิวของมูลฝอย ผ่นละอองจากการดำเนินงานความสิ้นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุรำคาญและผลกระทบอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชน ตลอดจนไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๗) ต้องมีระบบรวบรวมและระบายก๊าซออกจากหลุมฝังกลบและมีระบบเผาทำลายก๊าซ หรือมีระบบการนำก๊าซไปใช้ประโยชน์เป็นเชื้อเพลิงหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น

(๘) บ่อสำหรับตรวจสอบการปนเปื้อนของน้ำใต้ดิน และในระหว่างการดำเนินการฝังกลบให้รายงานผลการตรวจสอบคุณภาพน้ำทุก ๖ เดือน กรณีที่มีการปิดบ่อฝังกลบแล้วให้มีการตรวจสอบ ปีละ ๑ ครั้ง ติดต่อกันเป็นระยะเวลา ๕ ปี

(๒.๔.๒) การกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการเผาในเตาเผา ต้องดำเนินการให้ถูกสุขลักษณะและมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งเหมาะสม ให้เป็นไปตามผลการศึกษาในข้อ ๔.๓ มีขนาดพื้นที่เหมาะสมกับกระบวนการเผามูลฝอย มีการระบายอากาศและแสงสว่างที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๒) มีที่พักรวมมูลฝอย ที่ต้องด้วยสุขลักษณะ ดังนี้

(ก) เป็นอาคารหรือเป็นห้องแยกเป็นสัดส่วนเฉพาะ สามารถบรรจุมูลฝอยได้ไม่น้อยกว่า ๒ วัน มีการแยกเก็บมูลฝอยเป็นสัดส่วน ตั้งอยู่ในสถานที่สะดวกต่อการเก็บรวบรวม ขนถ่าย อยู่ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและสถานที่ประกอบอาหาร

(ข) พื้น ผนัง เรียบ ทำด้วยวัสดุที่ทนทาน ทำความสะอาดง่าย มีลักษณะปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค การระบายอากาศดี

(ค) มีรางหรือท่อระบายน้ำทิ้ง เชื่อมต่อกับระบบบำบัดน้ำเสีย เว้นแต่ อาคารไม่ถูกบังคับให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย

(ง) ประตูกว้างเพียงพอให้สามารถเคลื่อนย้ายมูลฝอยได้โดยสะดวก

(จ) มีการกำหนดขอบเขตบริเวณที่ตั้งสถานที่พักรวมมูลฝอยมีข้อความที่มี ขนาดเห็นได้ชัดเจนว่า “ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป และมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยสัปดาห์ ละ ๑ ครั้ง

(๓) มีพื้นที่ฉนวนโดยรอบภายในอาณาเขตของสถานที่เผามูลฝอยจัดเป็นพื้นที่ สำหรับปลูกต้นไม้ ถนน รางระบายน้ำผิวดิน เพื่อลดปัญหาด้านทัศนียภาพจากการเผา และปัญหากลิ่นรบกวน

(๔) ต้องเผามูลฝอยที่อุณหภูมิไม่ต่ำกว่า ๕๕๐ องศาเซลเซียส และมีระบบควบคุม คุณภาพอากาศที่ปล่อยออกจากปล่องเตาเผามูลฝอยให้ได้มาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสีย จากเตาเผามูลฝอยตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) มีการป้องกันกลิ่น การปลิวของมูลฝอย ฝุ่นละอองจากการดำเนินงาน ความ สั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุรำคาญและผลกระทบอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชน ตลอดจนไม่เป็น แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๖) มีการบำบัดน้ำเสียจากระบบกำจัด และน้ำเสียใดๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นภายใน สถานที่กำจัดให้ได้มาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) มีการกำจัดเถ้าหนัก โดยใช้วิธีการฝังกลบอย่างถูกหลัก สุขาภิบาลที่มี การป้องกันน้ำชะซี้เถ้าปนเปื้อนแหล่งน้ำผิวดินและใต้ดิน และต้องมีพื้นที่สำหรับเก็บซี้เถ้าหนักที่มีการป้องกัน ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและมีมาตรการในการนำซี้เถ้าหนักออกไปกำจัดเป็นประจำ

(๘) มีการกำจัดซี้เถ้าเบาโดยใช้วิธีการฝังกลบอย่างปลอดภัย ตามกฎหมายที่ เกี่ยวข้อง และต้องมีพื้นที่สำหรับเก็บซี้เถ้าเบาที่มีการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการในการนำ ซี้เถ้าเบาออกไปกำจัดเป็นประจำ

(๒.๔.๓) การกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการหมักทำปุ๋ยและการหมักทำก๊าซชีวภาพ จะต้องดำเนินการให้ต้องด้วยสุขลักษณะและหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งเหมาะสม ให้เป็นไปตามผลการศึกษาในข้อ ๔.๓

(๒) อาคารคัดแยกมูลฝอย มีขนาดพื้นที่ที่เหมาะสมกับปริมาณ มูลฝอยที่นำมาหมัก ทำปุ๋ยหรือทำก๊าซชีวภาพ มีการระบายอากาศและแสงสว่างในอาคารคัดแยกมูลฝอยที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๓) มีระบบบำบัดกลิ่นจากมูลฝอยในอาคารคัดแยกมูลฝอย และอาคารระบบ หมักทำปุ๋ย

(๔) มีระบบป้องกันการปลิวของมูลฝอย ฝุ่นละอองจากการดำเนินงาน ความสั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุรำคาญและผลกระทบอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชน ตลอดจนไม่เป็น แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๕) มูลฝอยจากการคัดแยกส่วนที่หมักทำปุ๋ยหรือหมักทำ ก๊าซชีวภาพไม่ได้ ต้องมี ระบบกำจัดหรือส่งไปกำจัดโดยวิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล หรือการ เผาในเตาเผา หรืออาจมีการนำ มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ได้ไปใช้ประโยชน์

(๖) ต้องบำบัดน้ำชะมูลฝอย น้ำเสียจากสถานที่คัดแยกและ สถานที่หมักทำปุ๋ย หรือทำก๊าซชีวภาพให้ได้คุณภาพมาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) กรณีหมักทำก๊าซชีวภาพ บ่อหมักต้องเป็นระบบปิด มีการนำก๊าซชีวภาพไป ใช้ประโยชน์ และมีระบบเผาก๊าซทิ้งกรณีระบบการใช้ประโยชน์จากก๊าซชีวภาพ หยุดการทำงาน

(๒.๔.๔) การกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการแบบผสมผสาน ซึ่ง ระบบกำจัดใช้วิธีการ กำจัดมากกว่า ๙ วิธีตามข้อ ๔.๑ ต้องดำเนินการให้ถูกสุขลักษณะและมี หลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งเหมาะสม มีขนาดเหมาะสมกับปริมาณมูลฝอย ที่กำจัด

(๒) ในกรณีที่มีอาคารคัดแยกมูลฝอย และอาคารอื่น ๆ ของ ระบบกำจัดมูลฝอย ต้องมีการระบายอากาศและแสงสว่างในอาคาร ที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๓) ต้องมีระบบบำบัดกลิ่นจากมูลฝอยในอาคารคัดแยกมูล ฝอยและอาคารอื่นๆ

(๔) มีระบบป้องกันการปลิวของมูลฝอย ฝุ่นละอองจากการ ดำเนินงาน ความสั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุรำคาญและผลกระทบอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชน ตลอดจนไม่เป็น แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๕) ในกรณีที่มีหรือใช้ระบบกำจัดโดยการเผาในเตาเผา ดำเนินการเผาให้ต้องด้วย สุขลักษณะและหลักเกณฑ์ ตามข้อ ๔.๓.๒

(๖) ในกรณีที่มีหรือใช้ระบบกำจัดโดยการหมักทำปุ๋ยหรือทำ ก๊าซชีวภาพจะต้อง ดำเนินการให้ต้องด้วยสุขลักษณะและหลักเกณฑ์ ตามข้อ ๔.๔.๓

(๒.๕) หลักเกณฑ์ด้านคุณสมบัติผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

(๒.๕.๑) ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุม กำกับในการจัดการมูล ฝอย อย่างน้อย ๒ คน โดยคนหนึ่งต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ในด้านสาธารณสุข ด้านสุขาภิบาล หรือด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมด้านใดด้าน หนึ่ง ส่วนอีกคนหนึ่งต้องมี คุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชา วิศวกรรมศาสตร์ในด้านสุขาภิบาล วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม หรือวิศวกรรมเครื่องกลด้านใดด้านหนึ่ง เว้น แต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

(๒.๕.๒) ผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่กำจัดมูลฝอย ต้องได้รับการตรวจสุขภาพ ประจำปีและผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยจากการทำงาน

(๒.๕.๓) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับ ผู้ปฏิบัติงานกำจัดมูลฝอย รวมทั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน มีอุปกรณ์ และเครื่องมือป้องกันอัคคีภัย ตลอดจนเครื่องมือปฐมพยาบาลติดตั้งไว้ในบริเวณสถานที่กำจัดมูลฝอยด้วย

ข้อ ๑๓ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจ ความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และ แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้ รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้ง คำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดใน ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสอง ครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือ แจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง การอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่า สละสิทธิ์

ข้อ ๑๕ ในการดำเนินกิจการผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๑.๑) ขณะทำการเก็บ ขนมูลฝอยต้องควบคุมให้ ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหลังจากเสร็จสิ้น การปฏิบัติงานประจำวัน

(๑.๒) ทำความสะอาดพาหนะเก็บ ขนมูลฝอย อย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากที้ออก ปฏิบัติงานเก็บ ขนมูลฝอยแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดด้วยวิธีการที่ ถูกสุขลักษณะก่อนปล่อยทิ้งสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

เก็บให้เรียบร้อย

(๑.๓) กรณีที่มีมูลฝอยตกหล่นบนทางสาธารณะให้จัดการ

อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๑.๔) มีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานเก็บ ขนมูลฝอย

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดมูลฝอย

ตามประเภทของระบบกำจัด

(๒.๑) ดำเนินงานระบบกำจัดมูลฝอยตามหลักสุขภาพ

(๒.๒) ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหนังยางหุ้มสูง ถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหนังยาง หลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๒.๓) มีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดมูลฝอย

(๒.๔) ให้นำความในข้อ ๑๑ (๘) มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่ วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล เท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับ เสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นำความในข้อ ๑๒ ๑๓ ๑๔ และข้อ ๑๕ ให้นำมาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้าย ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกรขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้น ถ้ามิได้เสีย ค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้น แต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกัน เกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๑๘ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ให้เป็นรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลนี้ จะพึง เรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการชั้นสูง
ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้
ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบ
กิจการ

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่
สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่น คำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการ
สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่ กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทน
ใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้ง ความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดง
ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ
ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทน ใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ประกอบด้วย

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนตำบลนี้ ไม่ปฏิบัติหรือ ปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้
หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการ ประกอบกิจการตามที่ได้รับ
ใบอนุญาตตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพัก ใช้ใบอนุญาต
ได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่
จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
หรือข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วน ตำบลนี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้

เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตาม ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อ สุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับ ใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไมพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทาง ไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอน : ใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บขนมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง หรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการ เก็บ ขนมูลฝอยหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องดำเนินการ เก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของ เจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๒๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติ หน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของ องค์การบริหารส่วนตำบล ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

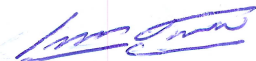
ข้อ ๒๙ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง เป็นผู้รักษาการให้ เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๐ ผู้ใดที่รับอนุญาตเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยอยู่ก่อนวันที่
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขงนี้มีผลใช้บังคับ ให้ดำเนินการไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ
เมื่อต่ออายุใบอนุญาต ให้ปฏิบัติให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติองค์การ
บริหารส่วนตำบลนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๐๙ เม.ย. ๒๕๖๓

(ลงชื่อ)

(นายเกษม ใบนะขย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง

(ลงชื่อ)

(นายเกษม ใบนะขย)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง